
Chcete na Harvard nebo Cambridge? Stačí „jen“ získat stipendium a můžete vyrazit

Chcete na Harvard nebo Cambridge? Stačí „jen“ získat stipendium a můžete vyrazit

Podat si přihlášku na některou z nejprestižnějších světových univerzit si spousta Čechů netroufá, i když u přijímacího pohovoru by uspěli. Obavu mají hlavně z astronomického školného, jehož částka může mít pět či šest nul. Budou-li ale ve svém oboru opravdu dobří, mají šanci získat stipendium, které jim náklady spojené s pobytem na univerzitě téměř pokryje. Jak takový přijímací pohovor vypadá, se i-Forum vydalo prozkoumat do [Nadace Zdeňka Bakaly](#), jež studenty v zahraničí podporuje už třetí rok.

Než se student dostane k osobnímu pohovoru se členy komise, musí úspěšně projít prvním kolem výběrového řízení, v rámci nějž předkládá kromě přihlášky i doporučující dopis a esej na zadané téma v angličtině. Letos do nadace dorazilo 238 přihlášek.

„Třetina ze všech uchazečů byla z Prahy, třetina ze zbytku Čech a třetina z Moravy či ze zahraničí. Z toho se 107 studentů hlásí či je již přijato na univerzity ve Velké Británii a 74 v USA, zbývající pak zamýšlejí studovat jinde v Evropě či Asii. Mezi nejčastější obory, které naši uchazeči chtějí v zahraničí studovat, patří matematika a fyzika, biochemie, ekonomie, práva, byznys a politologie,“ popisuje složení zájemců o stipendium mluvčí nadace Dita Fuchsová. K pohovoru bylo po pečlivém zvážení komise pozváno 30 studentů, z toho 7 je v současnosti zapsáno ke studiu na Univerzitě Karlově.

Pohovory se konaly o víkendy 6. a 7. října, uchazeči pobývající v zahraničí jej mohli absolvovat i přes Skype. Komunikacím jazykem byla angličtina, jejíž dobrá znalost se u studentů předpokládá.

Organizátoři studentům umožnili přijít na místo pohovorů dřív, aby se trochu rozkoukali a zbavili se případné nervozity. Samotný pohovor trval 15 až 20 minut a točil se zejména kolem oboru uchazeče, jeho zájmu o danou problematiku a představ o budoucím životě. Komise však pokládala i doplňující či znejišťující otázky, aby se studentům dostala takzvaně pod kůži.

„Každý uchazeč o studium medicíny vám řekne, že má rád lidi. Ale když se ho zeptáte, co kdy pro koho udělal a jestli by byl ochotný pracovat zadarmo, tak si můžete porovnat to, jaký je, s tím, jak se deklaruje,“ vysvětluje profesor MUDr. Cyril Höschl, DrSc., z 3. lékařské fakulty UK, který se pohovorů účastní. Otázky se ale rovněž můžou týkat vašich znalostí univerzity, na niž se hlásíte, názoru na trest smrti, aktuální ekonomické situace nebo vašeho pohledu na filantropii. Komise také může chtít vědět, proč by měla dát stipendium právě vám nebo jak můžete být užiteční naší zemi.

A jak komise stipendisty vybírá? Profesor Höschl se řídí hlavně svou intuicí. „Z každého člověka mám vždy celkový pocit. Je to podobné jako v krasobruslení, kde se to nazývá ‚celkovým uměleckým dojmem‘. I když je tento pohled velmi subjektivní, musím říct, že mně se osvědčil. Když si zpětně porovnávám, jak si ti lidé vedli dál, zjišťuji, že jsem se při vší skromnosti téměř nemýlil v pocitu, který jsem měl,“ říká.

Z výše popsaného je vidět, že na pohovor se doma připravit nedá. „Zájemcům spíše doporučuji, aby přišli do jisté míry zrelaxovaní, neboť je čeká přátelský rozhovor, a ne zkoušení u tabule. Druhá moje rada je být co nejautentičtější, protože porota je citlivá na jakoukoliv neupřímnost,“ vzkazuje profesor Höschl. Je možné, že nervozita převládne nebo uchazeč nebude mít zrovna svůj den. Komise ale i s tím počítá a své rozhodnutí opírá také o doporučení a odevzdanou esej. „Každý nemusí být extrovert či rétorik, ale přesto si zaslouží studovat třeba matematiku v Oxfordu,“ shrnuje postoj komise profesor Höschl.

Jednou z těch, která si přišla terén obhlédnout s denním předstihem, byla i studentka anglistiky na FF UK Jitka Štollová, která nadaci žádala o finance na doktorské studium v oboru anglistiky. Přihlášku si podala na univerzity v Oxfordu, Cambridge a Durhamu, nejraději by ale byla, pokud by vyšel Oxford, protože zdejší složení pedagogů nejlépe odpovídá jejímu výzkumnému záměru, kterým je anglická renesanční literatura.

Jitka začala už v 1. ročníku bakalářského studia navštěvovat seminář profesora Martina Hilského, který byl určen pro studenty magisterského programu. Profesor Hilský vedl i její bakalářskou práci, za niž získala Mathesiovu cenu a posléze i Cenu Jana Palacha. V rámci Erasmu pak vycestovala do Durhamu, kde se mohla renesanční literatuře více věnovat. Pokud by úspěšně absolvovala doktorát v zahraničí, chtěla by se vrátit do Čech „Prioritou by pro mě bylo posílit na fakultě renesanční studia, protože Shakespeare byl vždy silné téma, ale činných akademiků je v tomto oboru stále méně.“ Zároveň Jitka přiznává, že žádost o stipendium rozhodně nepodcenila. „O studiu jsem začala uvažovat na podzim loňského roku a celý půlrok jsem pracovala na CV a vybudování nějaké pozice v akademickém světě. Posílala jsem třeba abstrakty na konference a konferencí jsem se také účastnila. Zároveň jsem se tím přesvědčila o tom, že právě tento obor chci dělat.“ Prozradit už nyní můžeme, že Jitka Štollová stipendium získala a s ní dalších 5 studentů Univerzity Karlovy. Celkem se Nadace Zdeňka Bakaly rozhodla podpořit 21 zájemců o stipendium.

